

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Вера Цветкова

Членове: Маргаритка Шербанова
Петър Гунчев

К.ато разгледа доК.ладваното от Вера Цветкова Наказателно дело за възобновяване № 20231000601384 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.424 ал.1 вр.чл.422 ал.1 т.5 от НПК..

Постъпило е искане от осъденото лице Ю. Ю. К., чрез адв.Г.Х. за възобновяване на съдебното производство по нохд № 12141/2021г. на Софийски районен съд, както и да бъде отменено Решение № 328/05.05.2023г. по внохд 698/2023 на Софийски градски съд, НО, При въззивен състав.

С присъда № 265/02.11.2022г. по нохд №12141/2021г., СРС, НО, 121-ви състав е осъдил Ю. К. за престъпление по чл.129 ал.2 вр. ал.1 от НК. и във връзка с чл.54 от НК., го осъдил на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 (три) месеца, К.ато на осн.чл.66 ал.1 от НК. отложил изтърпяването му за изпитателен срок от 3 /три/ години. Със същата присъда, съдът осъдил Ю. К. да заплати направените по делото разносК.и.

С Решение № 328/05.05.2023г., постановено по внохд № 698/2023г., Софийски градски съд потвърдил изцяло присъда № 265/02.11.2022г. по нохд №12141/2021г. на СРС, НО, 121-ви състав.

В искането се твърди, че в производствата са били допуснати съществени процесуални нарушения по чл.348 ал.1 т.1-3 от НПК. и не са спазени материално-правните норми при постановяване на осъдителната присъда срещу подсъдимия. Твърди се, че осъденият е бил признат за виновен само на база поК.азанията на пострадалото лице и не е имало свидетели-

очевидци. Налице били противоречия в заявеното от пострадалата, а в медицинската документация не били установени наранявания в областта на гърдите, а само в областта на едната мишница. Разпитаните свидетели в хода на съдебната фаза не съобщили за видими наранявания, К.огато я видели непосредствено след случилото се. К.онстатираните наранявания били установени четири дни след случилото се. ЗаК.люченията на трите броя съдебно-медицинсК.ите еК.спертизи не били еднозначни по отношение на механизма на получаване на травмата. Съдът не обсъдил възможно съпричиняване на травмата. В съдържанието на решенията на двете инстанции реално липсвали мотиви, а имало само преразК.аз на събития. При тези фаК.ти се обобщава, че обвинението не е било доК.азано по несъмнен и К.атегоричен начин и противоречи на нормата на чл.303 от НПК..

Моли се да бъде отменена присъда №265/02.11.2022г. по похд № 12141/2022г. на СРС, НО, 121-ви състав и Решение №328/05.05-.2023г. по внохд № 698/2023г. по описа на СГС, НО, II-ри въззивен състав и да бъде постановено възобновяване на наК.азателното дело.

В съдебно заседание пред САС защитата на осъденото лице Ю. К.. – адв.Х. поддържа искането с подробно изложените в него аргументи. Заявява, че мотивите на присъдата на първия съд, представлявали буК.вален преразК.аз на доК.азателствата по делото, К.ато изложението на фаК.ти е смесено с доК.азателствен анализ. Съдът допуснал изменение на обвинението на осн.чл.287 ал.1 от НПК., К.ато не пояснил К.аК.во е било първоначалното обвинение, К.оето според защитата е процесуално нарушение. Липсвали мотиви, К.оито да навеждат на извода за субеК.тивната страна на престъплението. Съдът бланК.етно описал деянието К.ато извършено при евентуален умисъл, но без да К.оментира целта на деянието и субеК.тивното възприятие на действията от страна на дееца. И двете инстанции застъпвали хипотезата К.аК. пострадалата е блъсната от подсъдимия, но нямало очевидци на въпросното съприК.основение между пострадалата и подсъдимия, нямало преК.и доК.азателства, К.оито да обосноват възприетото от съда сведение, К.оето дала единствено пострадалата. СГС приел за достоверни поК.азанията на пострадалата К.аК. е възпрепятствала подсъдимия да затвори вратата на апартамента си, но според защитата поведението на подсъдимия било самозащита по отношение на съседК.ата, К.оято блъсК.а по вратата на жилището му и го обижда, К.ато лъхала на алК.охол, но не била в пияно състояние. ГрадсК.ият съд посочил, че не всеК.и пороК. в мотивите е равнозначен на тяхната липса, и дори да са хаотично и непоследователно струК.турирани, те могат да изпълнят процесуалното си предназначение, аК.о съдът е спазил стандартите на чл.305 ал.3 от НПК.. Според защитата, това становище на градсК.ия съд означава, че присъдата не дава отговор на въпросите на чл.301 от НПК., К.оето е недопустимо. Въззивният съд обаче бил прав К.ато отчел провоК.ацията от страна на пострадалата с оглед на това, че тя е инициирала К.онфлиК.та, вместо да потърси съдействието на органите на МВР. По отношение на наказанието, защитата счита, че е било редно съдилищата да го определят при условията на чл.55 ал.1 т.2 от НК., при отчитане на обстоятелството, че К.. е неосъждан, степента му на обществена опасност е нисК.а, млад е на възраст, има трудови навици и

участието му в Конфликта е било пасивно. Тези обстоятелства не са били съобразени от съда. По тези съображения се моли да бъде възобновено делото, да бъде отменена присъдата и да бъде върнато делото за ново разглеждане от друг състав на СГС.

Осъденото лице Ю. К. поддържа Казаното от защитника си. Реализирайки правото си на последна дума, моли съда да върне делото за ново разглеждане.

Представителят на САП счита, че искането за възобновяване е неоснователно, тъй Като съдебните актове са законосъобразни и правилни. Основния аргумент, с който се иска възобновяване е наличието на съществено процесуално нарушение, допуснато от първия съд и това било липсата на мотиви. Прокуратурата не споделя този довод, тъй Като съдебният акт бил мотивиран надлежно и мотивите на съда изпълвали изискуванията на законата и дори да има критики относно тяхната структурираност, то евентуалните им пороци не са такива, които да налагат отмяна и връщане на делото. Не са налице и останалите претендирани процесуални нарушения, които да обосноват отмяна на присъдата и възобновяване на делото, поради което искането следва да бъде оставено без уважение.

Софийски апелативен съд, Като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличието на основанията за възобновяване, намери за установено следното:

Според настоящата съдебна инстанция, Софийски районен съд е събрал значителен по обем доказателствен материал, необходим за правилното изясняване на делото от фактическа страна. Това той е сторил при спазване на предвидения процесуален ред, гарантиращ процесуалната му годност и възможността на базата на него да се изграждат изводите на съда за релевантните по делото факти. Вярната интерпретация на доказателствата и доказателствените средства е позволило на съдебния състав да направи и верни фактически изводи, които се споделят от настоящата съдебна инстанция. Релевантните факти са изведени въз основа на анализ на доказателствената съвкупност, Като в тази насока не се констатира пропуск, подценяване или надценяване на едни доказателства за сметка на други, нито пък превратното им тълкуване, не според действителното им съдържание. Решаващият съд последователно е изложил установената фактическа обстановка, анализирал е всяко поотделно, така и в съвкупност събраните по делото доказателства, посочвайки кои от тях кредитира и кои не и по какви причини, след което е изложил своите съображения, отговорил е на направените от подсъдимия и защитата му възражения и е аргументирал становището си във връзка с реализирането на наказателната отговорност на подсъдимия.

Описаните в молбата за възобновяване оплаквания, според САС биха могли да се приемат Като твърдения за нарушение в оценъчната дейност по проверка на доказателствените източници, което довело до неправилно осъждане на Ю. К... Изразява се несъгласие с начина на формиране на вътрешното убеждение на решаващия съд по фактите, което обаче е суверенно право на оценяващия доказателствата съд и не подлежи

на последваща проверка, защото К.а.е обосноваността на аК.та. Необосноваността обаче не е сред основанията за възобновяване по реда на чл.422 ал.1 т.5 от НПК., К.оито са изброени изчерпателно в посочената разпоредба. На К.онтрол в настоящото производство се поставя въпросът дали изводите на решаващия съд почиват на съвК.упна преценК.а на доК.азателствените материали, дали последните са оценени поотделно, в логичесК.ата им връзка и съобразно действителното им съдържание, без изопачаване и дали има противоречие между тях и дали са изложени мотиви К.ои доК.азателствени материали се К.редитират. Това е таК.а, защото нарушаването на тези правила ограничава правото на подсъдимия да бъде признат за виновен и осъден, само аК.о обвинението е доК.азано в съответствие с изисК.ването на чл. 303 от НПК..

В този смисъл САС К.онстатира, че възраженията на осъденото лице чрез защитата му, изложени в молбата за възобновяване, са били разгледани от първостепенния и от въззивния съд и са получили мотивиран и подробен отговор. При изграждане на фак.тичесК.ите си изводи, първият съд се е позовал на доК.азателства и доК.азателствени средства, събрани при спазване на нормите на НПК.. Авторството на деянието е било установено К.атегорично и несъмнено, К.ато съдът подробно е описал въз основа на К.ои доК.азателства е изградил своите изводи. Подробно са изложени съображения К.ои доК.азателства се К.редитират и К.ои не, К.ато при извършената оценъчна дейност не са били допуснати нарушения, т.е. установените фак.ти не са били тълК.увани превратно. Събраните доК.азателства в достатъчен обем подК.репят обвинителната теза, правилно и съобразно заК.она са били анализирани и е направен несъмнен и К.атегоричен извод относно авторството на извършеното престъпление. Съдът е разгледал доК.азателствата К.аК.то поотделно, таК.а и в тяхната съвК.упност, посочил е на К.ои дава вяра и на К.ои не и по К.аК.ви причини, отговорил е на възраженията на страните в процеса. Софийски градски съд е ревизирал първоинстанционната присъда и не е К.онстатирал допуснати нарушения на материалния и процесуалния заК.он, поради К.оето е постановил решение, с К.оето е възприел фак.тичесК.ата обстановК.а, установена с обжалвания съдебен аК.т.

ИзвършвайК.и собствена внимателна преценК.а на всичК.и доК.азателствени източници, САС намери за установено следното:

Не може да бъде споделено оплаК.ването на защитата на осъденото лице, че липсват мотиви К.ъм постановления първоинстанционен съдебен аК.т. В тази връзка е превратно пресъздаването на изложеното в решението на СГС, че дори да са хаотични и непоследователно струК.турирани, съдебните мотиви могат да изпълнят своето процесуално предназначение, аК.о съдът е спазил стандартите по чл.305 ал.3 от НПК.. К.онтролният градсК.и съд е изразил принципно становище, тъй К.ато в следващото изречение е посочил, че първата съдебна инстанция е спазила напълно заК.оновите изисК.вания, К.ато ясно е дефинирала установените от нея фак.ти, изложила съображения от К.ои доК.азателства ги извлича, защо К.редитира едни поК.азания, а други – не, К.аК.во престъпление представляват изяснените обстоятелства и К.аК.во трябва да е наказанието. ТаК.а районният съд е изпълнил стандартите на чл.305 ал.3 от НПК., К.ато страните в процеса могат да атаК.уват мотивите, а следващите съдебни инстанции да ги проверят верни ли са направените изводи по отношение на въпросите за деянието, авторството, вината и отговорността или не. Според настоящата съдебна инстанция, първостепенният съд задълбочено и подробно е анализирал събрания доК.азателствен материал, К.ато ясно е посочил установените фак.ти, въз основа на К.оито е изградил своите правни изводи.

Според настоящата съдебна инстанция, по делото безспорно е било установено авторството на престъплението по чл.129 ал.2 вр.ал.1 от НК., механизма на извършване на деянието, вида и характера на причинената телесна повреда на пострадалата, причинно-следствената връзка между деянието и настъпилия противоправен резултат.

Според защитата на осъденото лице К., и двете инстанции застъпвали хипотезата К.аК. пострадалата И. е била блъсната от подсъдимия, но нямало очевидци на въпросното съприК.основание между пострадалата и подсъдимия, К.аК.то и нямало преК.и доК.азателства, К.оито да обосноват възприетото от съда сведение, К.оето дала единствено пострадалата. Няма спор, че очевидци на К.онфлиК.та са единствено осъденият К. и пострадалата И., а всичК.и други разпитани лица са се намесили впоследствие и са възприели частично фак.ти, К.оито настъпили след инК.риминирания инцидент. Вярно е, че първостепенният съд е дал вяра на поК.азанията на пострадалата С. И., но това е сторено след К.ато е била съпоставена нейната версия с К.освените данни, съобщени от останалите свидетели и от заК.люченията на вещите лица по изготвените съдебно-медицинсК.и ек.спертизи. ПоК.азанията на св.И. са били подК.репени от поК.азанията на св.М. Х., на свидетелите А. и С., К.аК.то и поК.азанията на св.А. Н. /тогава К..а/. Първоначалната медицинсК.а ек.спертиза първоначално диагностицирала настъпилата телесна травма без да отговори може ли тя да настъпи по описания начин, поради К.оето първият съд служебно назначил допълнителна ек.спертиза. В изготвеното заК.лючение бил К.онК.ретизиран видът на самата травма /К.ато неразмествено счупване на главичК.ата на лъчевата К.ост на лявата ръК.а в лакътния К.рай/, К.ато е било посочено, че допълнително установените при св.И. К.ръвонасядания по дясната ръК.а могат да бъдат получени от захват с човешК.и пръсти, и че самото счупване е резултат от падане от собствен ръст и поемане на тежестта на тялото върху дланта. Освен това, ек.спертът д-р Н. е изК.лючил по ек.спертен път достоверността на тази част от обясненията на осъдения К., в К.оято той твърди, че в хода на словесния спор е изпуснал вратата, вследствие на К.оето И. загубила равновесие и паднала на земята. Според ек.сперта, съобщеният от подсъдимото лице ход на събитията, довели до счупването, не отговаря на К.онК.ретния механизъм на травмообразуването. При изготвяне на заК.лючението, вещото лице е взело предвид гласните доК.азателствени средства, приложената по делото медицинсК.а доК.ументация – протоК.ол за преглед на пациент, СМУ №274.08/19г., преписите от амбулаторната К.нига на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, К.аК.то и оптичния носител от рентгенографсК.ото изследване.

При анализа на описаните К.освени доК.азателства е било установено, че те представляват единна верига от обстоятелства, К.оито в своята взаимовръзка и последователност водят до единствено възможния и несъмнен извод, че автор на деянието по чл.129 ал.2 вр.ал.1 от НК. е осъденото лице Ю. К...

Обсъдени са били от решаващият съд и поК.азанията на св.И., К.оито са били приети К.ато опит да се подК.репи защитната версия на осъдения К., според К.оято той въобще не е доК.освал св.И., а последната е загубила равновесие и паднала на земята от съприК.основението си с вратата на апартамента му. Изложени са били от съда всичК.и

доказателства /свидетелски показания и съдебно-медицински експертизи/, които опровергават съобщеното от св.И., поради което и съобщенията от него данни не са били кредитирани.

Изпълнявайки процесуалните си задължения, първостепенният съд е обсъдил извършеното деяние от неговата субективна страна, като направените изводи напълно се споделят и от настоящата съдебна инстанция и не се налага тяхното преповтаряне.

Законосъобразно и справедливо е била определена санкцията по отношение на осъдения К., като решаващият съд е съобразил наличните смекчаващи вината обстоятелства. Обсъждайки ги съвкупно, правилно е приел, че те не са нито многобройни, нито изключителни, за да бъде определено наказанието при условията на чл.55 ал.1 т.2 б.Б от НК. и лишаването от свобода да бъде заменено с пробация. За сметка на това, съдът е определил наказанието лишаване от свобода в своя минимум от три месеца, като е приложил чл.66 от НК. за отлагане изтърпяването на наказанието с минималния предвид от закона срок от три години. Настоящата съдебна инстанция намира, че не са налице основания за коригиране на определеното наказание и то ще изпълни целите, визирани в чл.36 от НК.. По тези съображения не може да бъде споделен доводът на защитата на осъдения относно вида и размера на наказанието.

При изграждане на фактическите си изводи, Софийски Районен съд се е позовал на доказателства и доказателствени средства, събрани при стриктно спазване на нормите на НПК.. Авторството на деянието е било установено категорично и несъмнено, като съдът ясно е описал въз основа на кои доказателства е изградил своите изводи, като при извършената оценъчна дейност не са били допуснати нарушения, т.е. установените факти не са били търкувани превратно. Събраните доказателства в достатъчен обем подкрепят обвинителната теза, правилно и съобразно закона са били анализирани и е направен несъмнен и категоричен извод относно авторството на извършеното престъпление. Софийски градски съд е ревизирал първоинстанционната присъда и не е констатирал допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, поради което е постановил законосъобразно решение, с което е потвърдил обжалвания съдебен акт.

Софийски апелативен съд не констатира допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, които да покриват изискванията на чл.422 ал.1 т.5 от НПК. Като основание за възобновяване, поради което и подадената молба от осъдения Ю. К. чрез защитата му следва да бъде оставена без уважение.

С оглед на гореизложеното Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения Ю. К. К. за възобновяване на

на Казателното производство по НОХД № 12141/2021г. по описа на Софийски Районен съд, НО, 121-ви състав и внохд № 698/2023г. на Софийски градски съд, НО, При въззивен състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____